

GLIMLACHEND VRAGEN I “Ik vind je voortanden véél storender. We kunnen dit allemaal rechtzetten en whitening doen voor een frisse blik. Ook slijpen we je kiezen waardoor er minder spanning op komt én dít,” hij wees mijn kaaklijn aan en aarzelde even “zal dan ook véél gracieuzer worden.”

Dit gebeurde me niet in de pubertijd, maar op m’n 35e, net een maandje terug. Ik heb een ondertand met een steeds grotere achterstand en wilde hierover advies. Alleen kreeg ik iets meer raad dan verwacht. Op de fiets terug naar huis dacht ik aan het betoog van de tandarts. Kreeg mijn zelfvertrouwen hier nu een knauw van? Was ik beledigd? Even voelde mijn ego gekrenkt, maar tegen de tijd dat ik mijn fiets op slot zette besloot ik deze benadering als kiespijn te missen en maakte glimlachend de voordeur open.

Mijn haiku #PUZZELSTUK van gister raakt een gevoelige snaar. Ik ervaar dat we onszelf alleen als individu of aparte groep zien met een eigen kijk. En door die perceptie zijn we regelmatig blind voor een andere insteek. Met alle gevolgen van dien. Daarom wil ik de wereld met groene ogen te zien. Als één puzzelgeheel i.p.v. stuk. Verschillende vormen zijn verbonden en even belangrijk voor het hele plaatje. Maar ook ik zie niet wat ik niet zie, maar ben me daarvan vaak bewust. Daarom stel ik vragen om mijn blik te verruimen. En wil ik uitgaan van het goede. Zo kom je tot een beter inzicht waardoor er een mooiere wereld mogelijk is. Daarom is de clou van m’n haiku: verrijk i.p.v. verkijk.

Vorige week had ik weer een afspraak om te bekijken wat ik wel en niet wilde laten doen. Toen ik aankwam in de wachtruimte werd ik door een traditionele Haagse Zwarte Piet uitgenodigd om links of rechts van hem plaats te nemen (zie posts van vorige week). Ik koos voor de #ANDEREKANT en ging tegenover de goedlachse pop zitten wachten.

De tijd verstreek en ik checkte mijn afspraak even bij de receptioniste. Ze bekeek de agenda en vroeg of ik nóg een achternaam droeg. Ik bevestigde. “Oh, je bent het dus tóch!” Met een lach vroeg ik wat ze daarmee bedoelde. Ze zette haar leesbril af en zei: “Ik had een wat oudere mevrouw verwacht, jij ziet er nog zo jong en fris uit!”

